

Succesverhalen de Participatiefabriek

Talenten getoond
met kansen beloond

Succesverhalen de Participatiefabriek

Talenten getoond
met kansen beloond

Inhoud

Voorwoord	2
Succesverhaal van: Afsun Arzaghi	3
Succesverhaal van: Jos van der Lelie	5
Succesverhaal van: Foliëna Feenstra	7
Succesverhaal van: Jeannette Henry	9
Succesverhaal van: Ingela Schuuring	11
Succesverhaal van: Paul Keune	13
Succesverhaal van: José Blok	15
Succesverhaal van: Johan Boon	17
Succesverhaal van: Ron van der Plas	19
Succesverhaal van: Kurdstan Azat	21
Succesverhaal van: Toon Naus	23
Succesverhaal van: Sieba Nueel	25
Over de auteur	27
Slotwoord	28
Colofon	29

Hoera, ik heb weer perspectief op werk!

We kennen allemaal wel iemand uit onze vrienden- of familiekring die hard op zoek is naar een baan. Of het nu door economische tegenwind komt, of dat je als nieuwe burger je nieuwe leven hier opbouwt, of dat het door persoonlijke omstandigheden komt... het kan een ieder van ons overkomen. Over het algemeen ervaren onze bekenden hun werkloosheid als niet gewenst. Het maakt ze kort gezegd niet gelukkig.

Ook de geportretteerden in dit magazine zijn of waren op zoek naar werk. Het lukte ze in eerste instantie niet om de aansluiting op de arbeidsmarkt weer te krijgen. Niet omdat ze geen talenten of competenties hebben. Integendeel; er is talent te over, ervaring genoeg. Het zat 'm in de aanpak en de weg er naar toe om het perspectief op werk te vergroten.

Wat deze prachtige, unieke mensen bindt, is dat ze – naast hun zoektocht naar een baan - deelnemers waren van de Participatiefabriek. Dit is een succesvol werkervaringsproject van welzijnsorganisatie De Schoor. Werkzoekenden met een bijstandsuitkering worden begeleid bij het maken van concrete stappen op weg naar betaald werk. Het terugvinden van je eigenwaarde door het (her) ontdekken van je eigen talent is daarbij uitgangspunt. In een oud beproefd concept van 'leermeester-gezel' begeleiden werkzoekenden elkaar in een zelfstandig functionerend sociaal bedrijf. In samenspraak met wijkbewoners komen activiteiten in en om buurtcentra tot stand. De Participatiefabriek geeft dus een hoge mate van dienstverlening aan de wijk terug. Dat staat voor win-win: deelnemers ontwikkelen zich door te werken en leveren tevens een maatschappelijke prestatie aan de wijk.

Ontwapenend, puur en krachtig! Zo staan de deelnemers op de foto. Hun verhalen vertellen ons, dat ondanks afwijzingen en tegenslagen, het met lef en doorzettingsvermogen mogelijk is om vooral vanuit je eigen talent weer kans op werk te krijgen.

Ik wens iedereen veel inspiratie toe met het lezen van deze 12 bijzondere verhalen van 12 mensen zoals jij en ik. Blijf in jezelf geloven, want samen maken we meedoen mogelijk!

AnneMarie Geneugelijk

manager Wijk & Welzijn
De Schoor, Welzijn in Almere

Zet door en blijf leven!

Afsun Arzaghi

Succesverhaal van Afsun Arzaghi:

Via familie leerde ze haar man kennen, die toen al 9 jaar in Nederland woonde. Gelukkig is ze niet. Ze mist haar familie. Toen haar moeder onlangs hier was, had ze haar 6 jaar niet gezien. Toch zit ze bepaald niet bij de pakken neer. In Iran heeft ze in de praktijk geleerd over het werken in een apotheek. Haar droom: in Nederland werken als laborant bloedafname.

Even voorstellen

“Ik ben Afsun Arzaghi, ben 46 jaar oud en kom uit Iran. Daar ging ik, direct na de middelbare school, werken in een kleine 24-uurs kliniek waar alle zorg was samengevoegd: tandartsen, een apotheek, alle artsen en eerste hulp. Ik deed een cursus EHBO, heb receptiewerk gedaan en ben tandarts- en doktersassistente geweest. Toen ben ik 4 jaar als apothekersassistente verder gegaan. Dat wilde ik graag worden. Ik leerde alle medicijnen kennen en volgde een cursus.”

Getrouwd

“Ik leerde via familie mijn man kennen, die toen al 9 jaar in Nederland woonde. We zijn getrouwd en na een jaar ben ik naar Nederland gekomen. Ik woon hier nu 16 jaar. Ik kwam dus niet als vluchteling. Mijn man komt ook uit Iran.”

Werk vinden

“We hebben al bijna 4 jaar een bijstandsuitkering. Mijn man is helaas werkloos geworden. Vorig jaar verwees de gemeente mij naar de Participatiefabriek om het traject te gaan volgen om werk te vinden. Ik heb een gesprek gehad met de projectleider van de Participatiefabriek en iemand van de gemeente. Ik vertelde dat ik geen opleiding en betaalde baan heb gehad. Alleen vrijwilligerswerk. Dat doe ik nog steeds.”

Hoe?

“Ik wil graag werken, maar hoe vind ik dat zonder opleiding? Ik kan werken, bijvoorbeeld bij een apotheek, maar hiervoor heb ik een diploma nodig en dat heb ik niet. Ander soort werk kan ook. Ik heb een paar keer gesolliciteerd in een winkel. Maar ze nemen heel jonge mensen aan en niet van mijn leeftijd. Daarom is het tot nu toe niet gelukt.”

Opleiding

“Gelukkig mag ik, als alles goed gaat, met een opleiding beginnen. Er is een afspraak gemaakt om met het ROC te praten. Ik dacht eerst apothekersassistente te worden, maar dat is niet gelukt omdat de opleiding 4 jaar duurt en heel pittig is. Mijn droom is bloed afnemen. Ik wil laborant bloedafname worden. Maar dan moet ik beginnen als doktersassistente.”

Zorg

“Ik heb altijd in de zorg gezeten en doe dat nog steeds, drie dagen per week, als vrijwilliger. 1 dag geef ik bejaarden handmassage, 1 dag help ik bejaarden met eten en een andere dag praat ik met Iranese bejaarden; zij spreken geen Nederlands of zijn helemaal alleen. Dit is erg leuk om te doen. Ik heb vroeger bijna 4 jaar met kinderen gewerkt als overblijfmehwerkster. Dat was ook leuk, maar ik wil graag in de zorg werken.”

Niet gelukkig

“Ik kan niet zeggen dat ik gelukkig ben. Ik leef heel ver van mijn familie. Mijn moeder was hier, ik had haar 6 jaar niet gezien. Het was heel emotioneel. Ik heb hier geen familie behalve die van mijn man. Ik ben hier en heb alle mogelijkheden, maar door het gemis van mijn land en mijn familie kan ik niet zeggen dat ik erg gelukkig ben, nee.”

Vertrouwen

“Wat moet ik nog meer vertellen? Ik was en ben actief, maar nu zet ik door wat ik graag wil: werken en een opleiding volgen. Ik heb veel vertrouwen in de Participatiefabriek gekregen. Ik heb ook hulp gekregen om de taal te verbeteren, dat is ook goed. Ik hoop dat het in 2017 helemaal goed komt met ons gezin.” Mijn motto is doorzetten en blijf leren!”

Jos van der Lelie

Kies en word gekozen!

Succesverhaal van Jos van der Lelie:

Jos gaf les op het voortgezet onderwijs. Daarna zat hij "3 jaar thuis", zoals hij zelf zegt. Het heeft zeker invloed gehad op zijn privéleven. Nu gaat hij trainingen en instructies over bedrijfshulpverlening geven. Hoe heeft hij die stap kunnen maken?

Blue grass muziek

"Mijn naam is Jos van der Lelie en ik ben 51 jaar. Ik ben al heel lang, namelijk 30 jaar, gek op blue grass muziek. Deze muziek is in Europa en in Nederland niet zo bekend. Ik ben ook bij het Europees blue grass festival op de Veluwe betrokken geweest."

Talent

"Als je talent hebt, dan moet je het ontplooiën. Zo ben ik ooit begonnen met interviewen en presenteren op internet. Ik heb 5 jaar radioprogramma's gepresenteerd en op zondagavond van 9 tot 11 uur was ik live."

Europees Kampioenschap Atletiek

"Een jaar geleden heb ik mij als vrijwilliger aangemeld bij het Europees Kampioenschap Atletiek in Amsterdam waarnaar ik enorm uitkeek. Ik ben een sportliefhebber, ben er geweest en heb zoveel mooie prestaties en emoties, vreugde maar ook verdriet meegemaakt! Daar werd ik heel gelukkig van."

Docent

"Ik heb zo'n 12 jaar in het voortgezet onderwijs als docent voor de klas gestaan en met name wiskunde- en informaticalessen gegeven. Het lesgeven vond ik hartstikke leuk, maar ik liep tegen dingen aan waardoor ik niet lekker in mijn vel zat en ik een andere richting op wilde."

Begeleidingstraject

"Omdat ik vanuit het onderwijs kom is het UWV niet verantwoordelijk voor mijn werkloosheid. Bij alles wat onder overheid valt, onderwijs valt er ook onder, is de werkgever of ex-werkgever zelf verantwoordelijk voor de re-integratie naar nieuw werk. Dat was nooit gelukt zonder de Participatiefabriek. Daar zat ik in een continu begeleidingstraject. Ik ben de Participatiefabriek op het juiste moment tegengekomen. Ik ben ruim een jaar bij de Participatiefabriek bezig geweest. Toen ik daar kwam was ik al ruim 2 jaar werkloos. In totaal ben ik 3 jaar thuisgebleven en dat was heel vervelend. Het heeft zeker mijn privéleven beïnvloed."

Financieel plaatje

"Het begint heel simpel met het financieel plaatje, het verandert enorm en veroorzaakt veel zorgen. Ik moest elke keer op mijn uitgaven letten, maar kon overleven dankzij een redelijke uitkering en een stukje reserve. Achteraf gezien ging dat bij mij gemakkelijk, maar anderen komen klem te zitten. Dan heb je mensen om je heen, familie, die je wel in alles steunen. Als je de hele dag thuis zit, veranderen het dag- en slaappatroon enorm en dat verstoort veel."

E-mailalerts

"Afgelopen jaar heb ik moeten bepalen wat ik zou gaan doen. Het is hulpverlening geworden. Ik heb een opleiding gevolgd om instructeur bedrijfshulpverlening te worden. Hierna ga ik nog een opleiding volgen om mijn bevoegdheid van EHBO-instructeur te halen. Ik ben altijd heel actief geweest als bedrijfshulpverlener bij diverse werkgevers, de EHBO-vereniging en nu een aantal jaren bij het Rode Kruis in Almere, onder andere als praktijkcoach. Door middel van e-mailalerts bij vacaturewebsites heb ik een fulltime baan gevonden als instructeur bedrijfshulpverlening. In het kort, ik ga trainingen en instructies voor bedrijfshulpverlening verzorgen. Als je op die manier van je hobby je werk kunt maken en er je boterham mee kunt verdienen, is dat natuurlijk super."

Kies en word gekozen

"Een van de uitspraken van de projectleider van de Participatiefabriek heb ik heel snel overgenomen, zij herinnert mij er heel vaak aan: Als je kiest, word je gekozen! Ik vergelijk het altijd met autorijden: als je met de auto vertrekt maar je weet niet waar je heen wilt, je doet maar wat... Waar kom je dan terecht? Dat weet je niet. Zo is het ook met een baan zoeken. Als je gaat solliciteren naar van alles en nog wat en je hebt voor jezelf niet een richting bepaald, dan lopen je sollicitaties op niets uit omdat je er geen passie in kunt gooien. Als je die keuze wel hebt gemaakt en je weet waar je heen wilt dan zal het proces je daarheen leiden. Dat is de basis van het succes van het solliciteren: kies en je word gekozen."

Focus

"Mijn advies is, zorg dat je altijd aan de slag bent met iets dat een doel aan je leven en een ritme aan je dag geeft. Om je heen kijken, op mensen af stappen, vrijwilligerswerk doen, social media volgen. Op een gegeven moment kom je iets tegen dat bij jou past en dan krijg je focus. Het belangrijkste is dat je er zelf achter komt wat je echt zou willen doen en waar je blij van wordt. Geluk moet jezelf opzoeken en dan kun je veel meer bereiken. Net zoals toen ik gekozen heb om bij de Participatiefabriek binnen te lopen."

Waardevol

"Ik heb een hele fijne en vruchtbare tijd gehad bij de Participatiefabriek. Veel geleerd wat ik vervolgens kan gebruiken, niet alleen in mijn werk maar ook naar andere mensen toe in mijn privéleven. Het is iets heel waardevols en daar ik ben heel erg dankbaar voor!"

Foliena Feenstra

*Succes is geen toeval.
Het is hard werken, doorzetten
en houden van wat je doet*

Succesverhaal van Foliëna Feenstra

Op Koninginnedag 2009 in Apeldoorn was ze vrijwilliger. Ze zag met eigen ogen de aanslag. De impact was enorm. Ze werd ziek. Nu heeft ze weer een baan. In haar eigen woorden: "... een ontzettend leuke baan". Mede dankzij de cursussen bij de Participatiefabriek.

Apeldoorn

"Ik ben Foliëna Feenstra, 53 jaar en heb na de HAVO, een hotelschool-opleiding gevolgd. Na diverse banen in de horeca en de bedrijfscatering, ben ik als facilitair manager binnen de zorg gaan werken. In 2009 werkte ik als vrijwilliger in Apeldoorn op de bewuste Koninginnedag en stond op het kruispunt tijdens de aanslag. Hoewel ik niet gewond ben geraakt, heb ik toch veel gezien waar ik last van kreeg. Dit heeft een hele grote impact op mijn (werk) leven gehad. Ik ben gestopt met werken en had besloten om een tijd niets te doen. En toen was daar de crisis. Telkens wanneer ik solliciteerde waren er een paar honderd medekandidaten."

Leermeester horeca

"Eind 2014 benaderde de projectleider van de Participatiefabriek mij. Ik kende haar uit de tijd dat ik een training heb gevolgd bij het UWV. Zij vroeg mij of ik leermeester horeca wilde worden bij een nieuw werkervaringsproject, de Participatiefabriek. Ik hielp mee de eerste Participatiedag te organiseren. Er kwamen mensen uit het hele land, voor de diverse workshops en gastsprekers. De behoefte aan informatie om een baan te verwerven was groot. Intussen bracht ik mijn kennis vanuit mijn hotelschool-opleiding en werkervaring over naar de gezellen horeca. En kreeg ik in ruil hiervoor verschillende trainingen terug. Ik wist intussen dat ik iets kon brengen door mijn hotelschool achtergrond. Dat is hoe de Participatiefabriek werkt; je geeft wat en je haalt wat."

Lean Six Sigma

"Met een aantal "collega's" van de Participatiefabriek ben ik naar een bijeenkomst geweest van Schouten & Nelissen in Zaltbommel. Daar was uitleg over Lean Six Sigma. Van te voren hadden we besproken, dat ik de cursusleider zou benaderen met de vraag of zij in de deelnemers van de Participatiefabriek wilden investeren. Dit vanuit het gedachtengoed, maatschappelijk verantwoord ondernemen. De cursusleider Reinier Tromp was bijzonder enthousiast en wilde graag wat voor ons betekenen: Bureau Tromp biedt nu de Participatiefabriek een aantal trainingen tegen sterk gereduceerde tarieven."

Recente cursussen

"Ik heb de Yellow - en de Green Belt Lean Six Sigma cursussen gevolgd en ben hiervoor geslaagd. Voor mijn nieuwe, huidige werkgever waren deze recent gevolgde cursussen mede van doorslaggevend belang om mij in dienst te nemen. Hieruit blijkt dat het belangrijk is om cursussen te blijven volgen, die aansluiten bij de organisatie waar je wilt gaan werken."

Succes

"Er zijn ook nu nog deelnemers bij de Participatiefabriek die de Yellow- en Green Belt cursussen volgen en een deelnemer heeft zelfs de Black Belt gehaald. Dat is fantastisch! Een succesje voor mijzelf en voor de deelnemers die nog bij de Participatiefabriek binnenstromen en hierdoor wellicht eerder een baan vergaren."

LinkedIn

"Over mijn baan: ja, 45-plus is een moeilijke leeftijd om weer een baan te vinden. Ik ben al jaren actief op LinkedIn en daar had ik gereageerd op een functie voor facilitair manager, maar die bleek in Rotterdam te zijn, helaas te ver. Een jaar later, toen ik intussen bij de Participatiefabriek aan de slag was, werd ik benaderd door diezelfde recruiter. Hij had mijn gegevens bewaard, dacht terug aan ons prettige telefoongesprek en had een opdracht voor me: een aantal maanden als interim manager vastgoed & facilitair bij een grote zorginstelling in 't Gooi. Ik ben aangenomen voor deze tijdelijke opdracht en gedurende mijn werken aldaar, kwamen er twee functies vacant. Intussen ben ik alweer ruim anderhalf jaar werkzaam als teamcoach horeca & services, voor 32 uur per week. Ik ben verantwoordelijk voor de ondersteunende afdelingen van 3 locaties, in Huizen, Bussum en Naarden. Dus alles wat geen zorg is. Het is een ontzettend leuke baan."

Reorganisatie

"Zoals zo vele zorginstellingen zitten ook wij in een reorganisatie. Van mijn teams gaan we helaas van veel medewerkers afscheid nemen. Zo ook bij de teams horeca. Vanuit mijn leermeesterperiode bij de Participatiefabriek, wil je graag wat betekenen voor een mede-deelnemer. Wie binnen de Participatiefabriek is geschikt om een aantal maanden aan de slag te gaan bij mijn organisatie?"

Jeannette Henry

"Het is tijdelijk, maar is gelijk wel een uitbreiding van je cv. Het is weer even proeven aan het werk, contact met collega's, je netwerk uitbreiden. Ik heb mij heel erg goed gerealiseerd dat het voor Jeannette Henry, gelet op de reorganisatie, niet makkelijk was om bij ons aan het werk te gaan. Je werkt met collega's die weten dat ze moeten vertrekken en denken: "gaat deze mevrouw mijn baantje inpikken?" Ze heeft moeten werken met collega's die niet meer 100% gemotiveerd waren. Ik moet Jeannette hierbij echt een compliment maken. Zij werkte gedurende drie maanden op twee locaties, die totaal verschillend zijn en heeft met veel verschillende collega's gewerkt. Zij heeft haar uiterste best gedaan."

Ananas

"Ik ben erg trots en blij dat Jeannette en ik samen een ananas vasthouden. Al eeuwenlang is de ananas het symbool van vriendschap en gastvrijheid."

Oproep

"De Participatiefabriek gaf mij structuur, cursussen, een netwerk en daardoor zelfvertrouwen. Ik moest eventjes geholpen worden en de Participatiefabriek heeft dat gedaan. Ik zou dan ook alle oud-Participatiefabriek deelnemers, die nu aan het werk zijn, willen vragen om als ambassadeur wat te betekenen voor de huidige deelnemers, inzake een mogelijke werkplek."

Gelukkig

"Als ik terugdenk: dingen gebeuren met een reden en ik had deze tijd ook nodig om te komen waar ik nu ben. Ik ben gelukkig op dit moment. Ik heb leuke collega's en de huidige reorganisatie biedt ook weer nieuwe kansen. Ik vind het fijn daar ook een bijdrage aan te kunnen leveren."
"Mijn motto is dan ook: Succes is geen toeval. Het is hard werken, doorzetten en houden van wat je doet!"

Jeannette Henry

Never give up!

Succesverhaal van Jeannette henry

Heel trots is ze op haar zoon. Hij speelt in de Lion King! En voor alle jonge mensen heeft ze een goede raad: nooit opgeven. Of ze zelf weer aan het werk komt... Ze weet het niet. Toch heeft ze onlangs nog 3 maanden gewerkt. En... ze heeft samen met Foliëna Feenstra het symbool van gastvrijheid vastgehouden: een ananas!

Trots

"Ik ben Jeannette Henry, 63 jaar en ben op Curaçao geboren. Ik woon 30 jaar in Nederland. Ik heb een zoon van 41 die musicalster is. Hij heet Marlon Henry en hij speelt nu in de Lion King. Hij heeft in meerdere musicals gespeeld, zoals Sister Act. Ik ben heel trots op hem."

Opleiding

"Ik heb sinds 2010 een bijstandsuitkering. In 1997 ben ik begonnen met werken: ik maakte de kamers schoon en werkte in de keuken van een woonvorm voor verstandelijk gehandicapten. Mijn manager vond dat ik heel erg open en vriendelijk was met de bewoners en hij liet mij een opleiding volgen. Ik heb met succes de opleiding assistent begeleidster voor ouderen gevolgd."

Achter de bar

"In 2009 volgde ik een traject bij WerkRoute, werkte een jaar bij de Tomingroep als inpakster en daarna moest ik weer een uitkering aanvragen. Toen nodigde de gemeente mij uit om naar een vrijwilligersbeurs te gaan. Op die beurs heb ik met de Participatiefabriek kennism gemaakt. In januari 2016 kreeg ik er vrijwilligerswerk achter de bar. Het was heel leuk om te doen. Ik volgde ook trainingen en Het Merk Ik vond ik de beste, daar kom je jezelf tegen. Ik deed tevens de Sollicitatie Carrousel en via Foliëna is de baan bij 't Voor Anker tot stand gekomen."

Huizen en Naarden

"Ik werkte bij Amaris Zorggroep in Huizen in de keuken en in Naarden werkte ik in de bediening. Leuk werk en leuke collega's, vooral in Naarden. Het was fijn om met de wat oudere bewoners om te gaan en te praten. Hen mis ik nog het meest."

3 maanden

"Jammer genoeg was het maar voor 3 maanden. Dat wist ik vanaf het begin. Maar ik hoopte dat ik toch zou kunnen blijven. Daarom vind ik het niet een succesverhaal. Het succesverhaal voor mij is alles wat ik bij de Participatiefabriek heb geleerd. Ik ga nu een baan voor langere tijd zoeken. Als dat lukt, dan is dat voor mij een succesverhaal, echt!"

Reorganisatie

"Door de Participatiefabriek kan ik nu beter solliciteren en mijn cv ziet er beter uit. Of ik er veel aan heb weet ik niet. Door die leeftijd. Ik weet ook niet waarom ik maar 3 maanden bij Amaris Zorggroep heb gewerkt. Reorganisatie en boventallig zeggen ze. Misschien hebben ze over een tijdje iemand nodig, misschien denken ze aan mij. Je weet het niet."

Ananas

"Ik ben erg trots en blij dat Foliëna en ik samen een ananas vasthouden om het symbool van gastvrijheid te kunnen blijven dragen."

Nooit opgeven

"Van de Participatiefabriek heb ik geleerd hoe ik moet solliciteren en hoe ik zelf werk moet vinden. Tegen andere mensen zeg ik: nooit opgeven."

Ingela Schuurin

Durf authentiek te zijn!

Succesverhaal van Ingela Schuurding:

Ingela Schuurding raakte meer dan 10 jaar geleden werkloos. Ze geeft nu massages. Maar eigenlijk is dat een subdoel. Ze wil nog iets anders: een stuk land waarop ze workshops aanbiedt, waar workshopgevers, trainers en anderen voor meer dan een dag ruimte kunnen huren. Ingela is haar eigen visitekaartje, vrij van maskers!

Ingela

“De naam die mij is gegeven is Ingela Manon Schuurding en ik ben in november 50 jaar geworden. Van huis uit ben ik allround theatermaker. Ik kan productie draaien, zingen en heb 15 tot 20 jaar theater- en horeca-ervaring.”

Ziek

“Na een ernstige ziekte raakte ik meer dan 10 jaar geleden werkloos. Ik vermaak me nu weer prima. Ik heb veel workshops gevolgd, vrijwilligersprojecten gedaan, trainingen geïnitieerd. Maar dat daagde mij niet uit.”

Fabriek

“Daarom heb ik in juni op de vacature trainer/coach bij de Participatiefabriek gereageerd. Ik vind de naam niet zo fijn: Fabriek. Ik heb daar zelf niet zoveel mee. Het geeft mij de indruk dat productie gedraaid moet worden. Het is fijn als ik daar mijn eigen persoonlijkheid tegenover kan zetten. Toen werd het ook snel duidelijk dat ik helemaal geen trainer wil worden. Ik was al bezig met het opzetten van massages en spande me in om mensen bij mij op de tafel te krijgen. Toen kwam het idee mij niet meer volledig in te zetten voor de Participatiefabriek, maar de Participatiefabriek te gebruiken voor de kant die ik eigenlijk op wil.”

Elevator pitch

“Ik snapte wel dat ik ook iets voor de Participatiefabriek moest betekenen. Het was voor mij duidelijk dat ik iets kon betekenen voor de elevator pitch vanwege de presentatietechnieken, de aanwezigheid op toneel, hoe kom je over, wat is jouw gedrag. En dat heb ik gedaan in de vorm van een les. Uiteraard ga ik ook voor mijn eigen ding. “Kies en je wordt gekozen”, nou dan kies ik ook, dan kies ik voor mijn massages. Maar: is massage geven wat ik wil doen? Wil ik iets anders? Ga ik hier echt mijn geld mee verdienen? De projectleider vroeg me toen of het niet fijn zou zijn als ik holistisch coach genoemd zou worden. Daar kon ik veel mee.”

Niet alleen

“Ik sprak een keer met mijn trainer bij de Participatiefabriek en vertelde haar wat eigenlijk mijn droom was: een camping hebben. Maar ik heb nooit geld. Ik heb nooit willen onderzoeken hoe ik dat zou kunnen gaan doen, ook omdat ik er alleen voor stond. In de Participatiefabriek

voel ik echter dat ik niet alleen ben, er is een bedding, feedback, er zijn mensen met wie ik hierover kan praten. Mijn trainer zei: “Waarom ga je daar eigenlijk niet voor? Ja, waarom ga ik er niet voor? Ik kan altijd nog massages gaan geven. Tijdens een evaluatiegesprek heb ik dit aangegeven. “Het is goed als jij een gesprek aanvraagt met je cliëntmanager en ik zorg dat ik ook erbij kan zijn”, zei de projectleider. Dat heb ik gedaan.”

Droom

“Die droom liet mij maar niet los en toen dacht ik: ik ga me straks op die massages storten en krijg ik achteraf spijt dat ik niet voor mijn grote doel gegaan ben. Ik heb aan de projectleider gevraagd om dit mee te nemen in het gesprek. Ik twijfelde of ik het massageplan moest afzeggen en meteen voor mijn droom moest gaan. Toen hebben wij besloten: nee, het massageplan is eigenlijk een subdoel. Laten wij in gesprek gaan met de sociale dienst. Deze heeft fiat gegeven om een KvK-nummer aan te vragen, zodat ik verder kan gaan met de massages. En nog iets... Toen zei ik, ik heb nog iets. Eigenlijk wil ik een stuk land waar ik workshops aanbied, waar workshopgevers, trainers en anderen voor meer dan een dag ruimte kunnen huren. Ik wil het heel dichtbij de natuur realiseren en zo min mogelijk bouwen, ook omdat ik geen geld heb. Wat ik echt wil is een hele grote yurt met pipowagens eromheen zodat er geslapen kan worden.”

Een soort theaterproductie

“Ik volg nu een traject bij het Zelfstandige Loket Flevoland. Het hele traject mag een heel jaar duren en als het goedgekeurd is, dan krijg ik een soort bijzondere bijstand. Ik merk ook dat ik iets heel groots heb uitgesproken en dat maakt mij heel bang: ik ga een eigen bedrijf opzetten, wat ik best heftig vind. Eigenlijk zie ik het als een hele grote theaterproductie waar ik de regie van heb. Ik merk wel dat het steeds belangrijker voor mij is, authentiek durven zijn! Ik denk dat dit mijn motto is.”

Natuur

“Jezelf als visitekaartje, vrij van maskers. Ik heb al jaren een uitkering, samen met mijn dochter en wij hebben nooit nieuwe kleren, alles is tweedehands. Voor mij is dat helemaal goed en ik heb ook nooit druk gevoeld. Als ik niets verdien maar wel dicht bij de natuur mag wonen, als ik de zon op mijn huid kan voelen en dat ondertussen mensen bij mij willen zijn, dat is waar ik voor gekozen heb. Hoe het eruit gaat zien, geen idee. Ik kies voor deze weg en wil me niet conformeren aan wat de maatschappij van mij wil.”

Paul Keune

Blijft in jezelf geloven!

Succesverhaal van Paul Keune:

Weet je het nog? In 2007 werd ABN AMRO overgenomen door onder andere Fortis en Royal Bank of Scotland. Een jaar later: de kredietcrisis. De Nederlandse overheid redde Fortis van de ondergang. Paul Keune maakte dit allemaal als bankmedewerker mee en verloor in 2013 bij een reorganisatie zijn baan. Van 80 uur per week werken naar... Hij heeft nu weer een fulltime baan!

Worldtrade support

"Ik ben Paul Keune en ben 51 jaar. Ik heb 30 jaar gewerkt bij ABN AMRO. Sinds de fusie van ABN en AMRO in 1991 heb ik veel reorganisaties meegemaakt en op een dag zat ik erbij. In 2008 is de bank door onder meer Fortis overgenomen. Van de afdeling konden mensen mee naar de nieuwe bank, de Royal Bank of Scotland en ik was een van de gelukkigen. Ik werkte als worldtrade support van de traders".

Crisis

"RBS zelf kreeg staatssteun. Op een gegeven moment werd alles teruggehaald naar de UK. Ik ben eind 2013 door deze reorganisatie ontslagen. Ik werd werkzoekende, kwam in de ww en moest gaan solliciteren. Ik had in mijn hele leven nooit een cv gemaakt. Ik ging solliciteren via email. Ik heb een heel netwerk achter me staan en ik dacht dat het wel ging lukken. Toen kwam de crisis."

Leermeester

"In het begin van 2016 had ik nog steeds geen baan. Ik had van de Participatiefabriek gehoord en ben ik naar de informatiemiddag geweest. De volgende vrijdag had ik al een gesprek. Ik kwam binnen bij de Participatiefabriek als leermeester marketing & communicatie en ik kreeg een groot team van acht mensen onder mij. Ik kreeg onder meer de wijkkrant onder mijn hoede."

Beter voorbereid

"Waar ik het meeste van geleerd heb, is de ondersteuning bij het opstellen van een cv en hoe je effectief kan solliciteren. Je gaat echt beter voorbereid naar je sollicitatie-gesprekken. Andere trainingen zoals time management had ik niet nodig, binnen de bank ben je dat gewend. Wel heb ik de introductietraining meegemaakt. Verder heb ik de 50-plus-trainingen doorlopen bij het UWV."

Opgekalefaterde cv

"Ik legde mijn geheel opgekalefaterde cv bij het UWV neer. Ik kreeg een uitnodiging om bij Iconnect4u, een IT-bedrijf, op gesprek te gaan. Dinsdag was het gesprek en maandag werkte ik er al. Ik was binnen het bankwezen delivery manager, dan zit je tussen de provider en de klant. Nu doe ik hetzelfde met een stukje boekhouding erbij. Ik kende het systeem al. Eerst twee maanden op proef vanuit het UWV. Na twee maanden heb ik een contract gekregen voor een jaar."

Salaris

"Misschien had ik het allemaal anders moeten doen. De eerste paar maanden denk je: ik heb 30 jaar gewerkt, ik ga lekker thuis zitten. Bij de bank had je een bepaald salaris, bij het UWV een stuk minder. Het was belangrijk naar werk te zoeken. Ik moet ook de rekeningen kunnen betalen. Van het luxe leven dat ik daarvoor leidde moest ik afscheid nemen. Ik moest op de kleintjes gaan letten en dat was ik niet gewend. Ja, ik had het anders gedaan als ik toen wist wat ik nu weet."

Vrijwilligerswerk

"Ik had meer aandacht voor mijn cv moeten hebben en eerder gaan zoeken naar vrijwilligerswerk of iets dergelijks. Ik dacht: het komt wel goed. Dat gebeurde dus niet. Ik werkte in Amsterdam en was workaholic. Ik werkte bij de bank 80 uur per week en als ik thuis kwam was ik nog aan het werk. En dan zit je opeens thuis en zit je elkaar aan te kijken... Dat is leuk voor een paar weken. In het begin was het helemaal leuk omdat ik een mooie "oprot" premie van de bank kreeg. Dan ga je je huis verbouwen en is het zo weer op. In het eerste jaar had mijn vrouw geen werk, nu werkt ze bij de post."

Zelfvertrouwen

"Ik adviseer iedereen om vooral door te blijven gaan. Zelfvertrouwen hebben en in jezelf blijven geloven. Dat is het belangrijkste. Voor mij kwam de bijstand heel dichtbij. Als ik geen werk had gevonden zou ik vanaf 2 oktober 2016 in de bijstand terechtgekomen zijn. De Participatiefabriek heeft mij geholpen. Sommige dingen had ik liever niet willen meemaken. Je maakt soms vervelende dingen mee maar ook positieve. Zoals werk vinden. Natuurlijk ben ik nu gelukkig!"

José Blok

Geef nooit op!

Succesverhaal van José Blok:

Ze had net een hbo-opleiding afgerond, had ruime werkervaring en was meer dan gekwalificeerd. Toch had ze niet meteen een nieuwe baan. Het duurde even voordat ze de juiste focus had. Na 1 jaar en 5 maanden is ze weer aan het werk. Hoe heeft ze dat gedaan?

HBO

“Mijn naam is José Blok. Ik ben 51 jaar oud en werkloos geworden op 1 maart 2015. Met ingang van 1 augustus 2016 ben ik weer aan het werk gegaan. Werkloos worden was deels een opluchting. Ik kon me niet meer vinden in de richting waarop het bedrijf zich ontwikkelde. Ik paste er niet echt meer. Op het moment dat ik werkloos raakte was ik er van overtuigd dat ik zo weer aan het werk zou zijn. Ik had net een hbo-studie afgerond en was dus meer dan gekwalificeerd voor een andere functie.”

Focus

“Ik heb niet beseft dat leeftijd en de duur van mijn dienstverband, negatieve gevolgen zouden kunnen hebben voor het vinden van een nieuwe baan. Dat is wel gebleken. Ondanks dat ik achter de keuze van mijn ontslag stond, ging ik toch door een periode van rouw, het loslaten van een bedrijf waar ik mij voor 17 jaar voor heb ingezet. Hierdoor duurde het even voor ik weer focus had op ander werk.”

Training

“Via een oud-medewerker van mij, die momenteel coördinator is bij de VMCA, ben ik in contact gekomen met de Participatiefabriek. Ik heb in het begeleidingsteam gezeten waar mijn voornaamste aandacht bij de opleiding/training en coaching lag. Ik heb onder andere de training timemanagement ontwikkeld en geïmplementeerd.”

Jobcoaching

“Voor mijn eigen ontwikkeling had ik veel aan de jobcoach-trainingen. De onderwerpen uit deze training hebben mij geholpen om mijn focus scherp te krijgen en mijzelf scherper te profileren op de arbeidsmarkt. Met als eindresultaat: werk.”

Fulltime baan

“Ik heb de baan gevonden via een werving en selectiebureau. Zij boden mij aan op de functie teamleider salarisadministratie en functioneel applicatiebeheer bij Royal Flora Holland, waar een oud-collega van mij werkt die een mooie referentie over mij heeft afgegeven. Het is een fulltime baan.”

Procesoptimalisatie

“Ik ben teamleider salarisadministratie en functioneel applicatiebeheer, dus mijn primaire verantwoordelijkheid is de maandelijkse salarisbetaling. Momenteel ben ik bezig met een systeem migratie. Deze is op 1 januari gerealiseerd. Vanaf 1 januari ga ik mij vooral richten op procesoptimalisatie.”

Ideale Baan

“Zoals de functie zich nu ontwikkelt lijkt het erop dat het mijn ideale baan gaat worden. Ik zie mijzelf in de toekomst meer in een adviserende rol voor alles wat met salarisadministratie te maken heeft, zoals arbeidsvoorwaarden, cao, maar vooral ook richting HR-adviseurs. De functie ontwikkelt zich die richting op.”

Niet anders

“Als ik terugdenk had ik het niet anders gedaan. Ik ben blij met het resultaat en ik draag de Participatiefabriek een warm hart toe. Ik heb veel geleerd en ik heb anderen veel kunnen leren. Mijn motto is daarom: Geef nooit op!”

Johan Boon

Grijp je kansen!

Succesverhaal van Johan Boon:

Johan raakte in oktober 2012 zijn baan kwijt. In mei 2016 had hij weer betaald werk: bij de Jaap Eden IJsbaan. Toen hij solliciteerde, hoorde hij dat een bevriende medewerker van de Participatiefabriek op dezelfde functie had gereageerd. Dat vond hij moeilijk. Hij maakte toch de keuze voor zichzelf te gaan.

Collectief ontslag

“Ik ben Johan Boon, 58 jaar, getrouwd, heb twee dochters en sinds augustus een kleindochter. Dat is geweldig mooi. In oktober 2012 ben ik bij een collectief ontslag mijn baan kwijtgeraakt. Het rare was dat er best veel mensen van mijn afdeling waren, die daar op dat moment niet erg mee zaten. Er waren steeds ontslagrondes geweest en je wist dat je een keer aan de beurt zou zijn. Nu was het zover.”

Administratieve functie

“Ik heb 36 plezierige jaren een administratieve functie gehad. Ik ben een mannetje dat het liefst achter het bureau met een computer zit. Maar zulke banen liggen niet voor het opscheppen. In al die jaren hoefde ik niet te solliciteren en als ik intern van functie veranderde waren er formaliteitsbriefjes, waar ik op solliciteerde. Nu is het ‘serious business’, ik moet goede brieven schrijven.”

Twee eerste gesprekken

“Ik dacht eerst dat ik geen 3 jaar nodig zou hebben. Maar dat viel vies tegen. Ik was een jaar of 2 aan het solliciteren, ik had al een paar honderd sollicitaties verstuurd en in die tijd was ik maar 2 keer uitgenodigd voor een eerste gesprek.”

Super enthousiast

“Als werkzoekende zat ik op LinkedIn. Op een gegeven moment kwam er een mededeling over de Participatiedag. Ik woon vrij dichtbij en dacht: ik schrijf mij in, ik wil er best naartoe, het lijkt mij hartstikke leuk. Het was nog leuker dan ik had verwacht. Het verbaasde mij hoe druk het daar was. Vrijwilligers waren super enthousiast en gedreven. Daar wilde ik wel bij horen. Officieel ben ik in 2014 bij de Participatiefabriek begonnen en kwam bij Beheer en Administratie terecht.”

Tot bloei

“Op dat moment was het voor mij heel zwaar. Ik liep helemaal vast met solliciteren, maar ben bij de Participatiefabriek tot bloei gekomen. Ik organiseerde events in het buurtcentrum en dat was hartstikke leuk. Er komt een heleboel nieuws bij kijken. Daarnaast heb ik al de trainingen gevolgd. Je denkt dan ook, ik krijg nog een jaartje WW, maar op een gegeven moment is het afgelopen. Bijstand zou ik niet krijgen, omdat mijn vrouw werkt. Koste wat kost wilde ik een baan hebben, ik wil gewoon graag werken. Ik doe vrijwilligerswerk maar er moet ook brood op de plank komen.”

Positief denken

“Mijn WW is einde januari 2016 gestopt. Uit mijn ontslagvergoeding haal ik elke maand een bedrag. Dat is dan samen teveel om bijstand te krijgen. Anderzijds is dat natuurlijk wel prettig, want als je geen bijstand nodig hebt betekent dat ook dat je het niet zo slecht hebt, toch? Positief denken.”

Moeilijk

“In mei 2016 heb ik samen met Ron van der Plas gesolliciteerd bij de Jaap Eden IJsbaan in Amsterdam. Ik twijfelde, omdat ik wist dat Ron ook had gesolliciteerd. Dat vond ik moeilijk. Toen heb ik op advies van de projectleider van de Participatiefabriek de keuze gemaakt om voor mijzelf te gaan. Net als Ron heb ik ook een mooie brief geschreven, tenminste, dat hoorde ik tijdens het sollicitatiegesprek. Ik kan mij niet precies meer herinneren hoe het gegaan is, maar ik werd gebeld voor een gesprek en toen vertelde Ron dat hij ook was uitgenodigd.”

Aangenomen

“Wonderlijk: er zijn zoveel vacatures en dan solliciteer je samen uitgerend op dezelfde functie. Het mooiste was dat wij 2 weken voordat het werk zou beginnen op dezelfde dag hoorden dat wij allebei voor een gesprek uitgenodigd waren. Dat wisten we van elkaar. Uiteindelijk hebben wij te horen gekregen dat wij allebei aangenomen waren. Geweldig natuurlijk.”

Mijn vrouw

“Ik voel mij gelukkig, maar ik zou meer willen. Als ik de kans krijg om ergens anders te beginnen, met meer zekerheden en meer bij mij passend, dan grijp ik die. Dit is voor mij een nieuwe uitdaging. Ik vind het heel leuk, maar het is maar voor een half jaar. Mijn vrouw moest heel erg wennen. Als ik 's avonds aan het werk ben, zit zij alleen. We waren gewend om met z'n tweetjes te zijn. Dat is nu niet altijd zo.”

In toom houden

“Het feit dat ik niets eerder heb gevonden heeft volgens mij niets met leeftijd te maken. Ik heb nu toch een baan? Misschien dat het bij andere sollicitaties wel het geval is, maar dat zeggen ze natuurlijk nooit. Ik heb zelfs op functies gesolliciteerd waar het ging om een jong team. Dan dacht ik: dan kunnen ze vast een oudere persoon gebruiken om de boel in toom te houden. Waarom niet? Grijp je kansen!”

Ron van der Plas

Blijft jezelf!

Succesverhaal van Ron van der Plas:

Ron was 30 jaar bedrijfsleider van een slijterij. Toen werd hij om economische redenen ontslagen. Dat was niet persoonlijk bedoeld, maar hij moest het wel verwerken. 9 maanden en 150 sollicitatiebrieven later kwam hij in aanraking met de Participatiefabriek. Nu werkt hij bij de Jaap Eden IJsbaan in Amsterdam.

Hart en ziel

“Ik ben Ron van der Plas, 56 jaar en ben bijna 2 jaar werkloos. Ik had heel leuk werk, maar door reorganisatie ben ik op straat komen te staan. Ik ben 30 jaar bedrijfsleider geweest van een slijterij. In eerste instantie ben je boos. Ik heb me voor een bedrijf bijna 25 jaar met hart en ziel ingezet. Ik stond altijd klaar en dan word je gewoon aan de kant geschoven. Het was een economische kwestie, niet persoonlijk gericht en dat moet je verwerken. Ik vond het best lastig, zeker de eerste tijd. Gelukkig had ik thuis goede opvang. Ik heb twee kleine kinderen, dus ja, daar ging alle aandacht naartoe. Ik deed toen en nog steeds wat op de school van mijn kinderen, maar op gegeven moment ga je toch dingen missen.”

Iets doen

“Ik heb eerst 9 maanden zelf geprobeerd aan het werk te komen, eigenlijk alleen in de detailhandel. Daar heb ik mijn hele leven gewerkt, dus denk je dat je daar weer aan de bak komt. Maar het lukte mij niet. 150 brieven geschreven, ik werd nooit uitgenodigd. Op een gegeven moment dacht ik: het gaat niet goed zo, ik moet iets doen.”

Grotemensenwereld

“In april ben ik bij de Participatiedag geweest om workshops te volgen en dat vond ik leuk. Je ontdekt hoe je ook op een andere manier kunt solliciteren. Ik ben de Participatiefabriek op twitter gaan volgen en op een gegeven moment zag ik de advertentie ‘leermeester gezocht’. Hoe ze werken sprak mij aan: je geeft wat en je krijgt wat. Met de projectleider van de Participatiefabriek gesproken en inmiddels ben ik bijna een jaar leermeester Beheer Administratie en Horeca. Dat vind ik geweldig om te doen. Het is heel hectisch. Stil zitten kan niet, want ze trekken aan alle kanten aan mij. Ik assisteer ook bij de kidsclub en iedereen die wat nodig heeft weet mij te vinden. Zo kom je weer een beetje in de grotemensenwereld. Het was best moeilijk om uit te vinden hoe alles werkte. Inmiddels is dat geen probleem meer en nu sta ik op het punt om dingen los te laten, omdat ik die baan heb gevonden.”

Welke kant op

“Hoe? Je gaat vacatures zoeken en via al de trainingen bij de Participatiefabriek ontdek je welke kant je op wilt. Ik heb altijd al gezegd dat ik het beheren van de winkel en de voorraad eigenlijk misschien nog veel leuker vond dan de verkoop: ervoor zorgen dat de winkel er netjes uitzag,

alles geordend was, dat de klanten alles konden vinden. Bij de Participatiefabriek ging ik nadenken welke kant ik nog op kon. Dat was inderdaad conciërge, huismeester, facilitair beheerder of sociaal beheerder. Ik ging gericht zo'n baan zoeken en zag de advertentie, dus niet via mijn netwerk. Ik moest wel EHBO hebben, dat had ik nog niet, inmiddels wel.”

Kleine reparaties

“Dus, ik ben er klaar voor: het is een parttime baan voor gemiddeld 15 uur per week bij de Jaap Eden IJsbaan in Amsterdam. De taken zijn toezicht houden, de belangrijkste taak is EHBO, zorgen dat alles afgesloten is, kleine reparaties, alles op orde houden. Wij doen het met een team van 6 mensen. Het is geweldig! Ik ga ook in de weekends en 's avonds werken. Het is een seizoenbaan voor een half jaar, daarna mogelijk nog een half jaar. En mogelijk meer uren. Dat wil ik ook.”

EHBO

“Het hele proces heeft lang geduurd, omdat de Jaap Edenbaan ervaren EHBO'ers zocht, maar die hebben ze niet gevonden. Johan en ik zijn nog geen ervaren EHBO'ers. Op termijn zou ik wel weer een vaste baan willen hebben, maar ik zie dit als een mooie stap. Ik doe hier ervaring op, ook binnen het EHBO-gebeuren, dus misschien dat er iets meer in zit in de toekomst.”

Yellow belt en Green belt

“De Participatiefabriek heeft zeker geholpen. Ik heb nog nooit hoeven solliciteren. Je hebt geen flauw idee hoe het moet, het werkt toch heel anders dan toen en daar heb je gewoon hulp bij nodig. In het jaar dat ik bij de Participatiefabriek zit heb ik mijzelf duidelijk verder ontwikkeld. Ik heb twee cursussen gedaan, Sigma, Yellow belt en Green belt. Nooit verwacht dat ik dat kon. Mijn zelfvertrouwen is hier gigantisch gegroeid. Onze brief schijnt zo sterk te zijn geweest, van mij en Johan, dat wij daar op geselecteerd zijn. Het is een compliment voor onszelf en de Participatiefabriek.”

Hulp

“Ik denk nu, dat ik eerder hulp had moeten zoeken. Vanuit het UWV krijg je wel trainingen, maar de Participatiefabriek doet veel meer. Veel individueler. Het UWV is gericht op zo snel mogelijk werk vinden en bij de Participatiefabriek kijken ze naar wat mensen kunnen en willen.”

Blijf jezelf

“Blijf in ieder geval jezelf, dat vind ik heel belangrijk. Doe je niet anders voor dan je bent, dat is mijn advies. Ik doe mij niet anders of beter voor dan dat ik ben. Nee, ik ben zoals ik ben, dat is ook mijn motto!”

Kurdstan Azat

Ga door en blijf positief!

Succesverhaal van Kurdistan Azat:

Ze is enthousiast, tevreden en trots dat ze weer aan het werk is. En dan is het ook nog iets dat ze altijd leuk gevonden heeft: werken met kinderen. Ze is als oproepkracht aan de slag gegaan bij een kinderopvang in Amersfoort en Almere. Zo is ze, na haar ontslag in 2012, toch weer daar waar ze wilde zijn.

Kinderopvang

“Mijn naam is Kurdistan Azat en ik kom uit Noord-Irak. Ik ben nu 53 jaar oud. Ik ben getrouwd en heb drie grote kinderen, drie jongens van 30, 25 en 19 jaar. In mijn eigen land heb ik sociaal pedagogisch bachelor gedaan en werkte ik als directrice van een kinderopvang.”

Oorlog

“Twintig jaar geleden kwam ik, door de oorlog in Irak, samen met mijn gezin naar Nederland. Wij zijn toen als vluchtelingen in Almere terecht gekomen en ondanks alle veranderingen in ons leven is gelukkig alles goed verlopen. Mijn twee oudste kinderen hebben een diploma gehaald en werken allebei; mijn jongste zoon woont nog bij ons thuis. Hij studeert economie.”

Helaas

“Ik heb hier in Nederland eerst een cursus Nederlands bij het ROC gevolgd en gedurende 7 jaar heb ik ook met heel veel plezier gewerkt als pedagogisch medewerker bij een kinderopvang in Almere. Jammer genoeg meldden in 2012 zich minder kinderen dan verwacht aan bij deze kinderopvang, met als resultaat dat sommige pedagogische medewerkers ontslagen werden. Helaas was ik er een van.”

Zwemlessen

“Sindsdien heb ik jammer genoeg geen werk. In de eerste anderhalf jaar had ik een WW-uitkering en inmiddels ontvang ik van de gemeente Almere een bijstandsuitkering. In de afgelopen 3 jaar heb ik vaak gesolliciteerd om een betaalde baan te krijgen, maar helaas zonder positief resultaat. Omdat ik niet stilletjes thuis wilde zitten, heb ik iets gedaan wat ik in Irak nooit zou hebben gedaan. Ik nam mij voor om zwemlessen te gaan volgen en ik heb mijn zwemdiploma gehaald. Daarnaast heb ik vaak familie uit Irak op bezoek gehad.”

Trots

“Met hulp van de gemeente Almere werd ik naar de Participatiefabriek doorverwezen. Toen ik bij de Participatiefabriek kwam voelde ik me meteen op mijn plek. Door alle trainingen die ik daar heb gevolgd, heb ik ontzettend veel geleerd. Mijn curriculum vitae werd aangepast en op Indeed geplaatst. Meteen werd ik voor een paar sollicitatiegesprekken uitgenodigd, met een mooi eindresultaat. Ik heb nu een baan op basis van een nul-uren contract als oproepkracht bij een kinderopvang in Amersfoort en Almere. Ik ben zo enthousiast, zo tevreden en zo trots op mijzelf dat ik weer aan het werk ben, dat ik weer met kinderen werk, wat ik altijd zo leuk heb gevonden!”

Dankbaar

“Ik ben alle mensen van de Participatiefabriek heel erg dankbaar voor alle hulp en inzet in de voortzetting van mijn carrière als pedagogisch medewerkster in de kinderopvang. Ik blijf wel nog aanwezig bij de Participatiefabriek om de Nederlandse taaltraining bij te wonen. Gewoon doorgaan en altijd positief blijven, dat is mijn motto!”

Toon Naus

Geniet van wat je wel hebt!

Succesverhaal van Toon Naus:

Van glansrijke tv-carrière naar bijstand. Bij de bezuinigingen in tv-land in 2010/2011 verloor freelancer Toon Naus zijn werk. En kort daarna overleed zijn vrouw. Hij vocht zich terug na een zware depressie. Nu wordt hij veel gevraagd voor lokale tv- en Facebook-initiatieven. Hij begint weer helemaal opnieuw. En hij geniet!

Pijnlijk

“Ik heb een bijstandsuitkering, voor mij een pijnlijke zaak. Ik wil zo snel mogelijk een baan, maar ik moet eerlijk zijn: ik ben bijna 60 en merk dat de markt op dit moment best lastig is.”

Tv-carrière

“Ik was 30 en kwam in Hilversum terecht. Na lang knokken is het mij gelukt: een hele tv-carrière opgebouwd. Ik begon als video editor en heb bij NOB een degelijke opleiding gekregen. Ik kreeg een vaste aanstelling. Na een jaar of vier, vijf begon ik voor mijzelf. Als freelancer heb ik alles gedaan wat mogelijk was om mij te bewijzen. In die tijd had ik een droom: een dance-programma maken. En er was een clipzender in Nederland: The Music Factory. Daar maakte ik Welcome to the Pleasure Zone. Anita Doth van 2 Unlimited was de presentatrice. We hebben een mooi programma gemaakt.”

Depressief

“In 2010/2011 kwamen de bezuinigingen en freelancers werden er als eerste uitgegooid. Ik was op leeftijd, zo'n beetje 55. Toen werd ik heel erg depressief: mijn vrouw overleed naast mij op de bank. Het was schokkend, traumatisch, ik heb er heel veel last van gehad en sloot mijzelf twee jaar op als een kluizenaar.”

Strohalm

“Langzaam maar zeker kwam de verwerking. Het ergste als je depressief bent is dat je de zin van het hele gebeuren niet meer ziet en om het terug te vinden heb je anderen nodig. De Participatiefabriek was voor mij een fantastische strohalm.

Op kracht

“Toen ik bij de Participatiefabriek binnenkwam had ik nog de naweeën van mijn zware depressie. Mensen die er binnenkomen hebben allemaal een knauw gehad. Het mooiste is dat de Participatiefabriek je opnieuw op kracht brengt. Dat is heel goed gelukt bij mij. Ik heb een heel mooie periode gehad als leermeester marketing & communicatie, vele mooie dingen mogen opzetten, waaronder de openingsfilm, de sollicitatievideo's, PF-TV, Literatuurwijk TV, de succesvolle wijkkrant de Medeklinker en nu Facebook live. Alle mensen die op die video's zijn verschenen hebben nu een baan.”

Ideeënman

“Ik ben een tv-maker in de breedste zin van het woord. Echt een ideeënman! Ik heb dik een jaar binnen de Participatiefabriek gewerkt en heb Participatiefabriek-TV opgestart. Daarna ben ik als vrijwilliger doorgedaan. Ik ben eigenlijk nog steeds aan het netwerken, bouwen en pionieren. Het moeilijke is vaak dat er geen geld is voor nieuwe dingen. Dan moet je wat langer geduld hebben. Ik ga gewoon door.”

Succesverhalen

“Het leuke is natuurlijk dat dit niet onopgemerkt is gebleven. Inmiddels heb ik Noorderplassen live TV en Molenwijk TV opgezet. En ik ben op dit moment bezig met het opzetten van de Molenaar, een buurtkrant. Ik ga daar weer een combinatie doen tussen internet-tv en krant: het is belangrijk om via internet-tv adverteerders binnen te halen voor de krant.”

Populair

“Hoewel er nog geen baan voor mij is, ga ik gewoon door tot ik netjes betaald krijg. Ik merk dat iedereen graag gebruik van me willen maken. Het succes is dat ik populair ben. Dat iedereen mij, Toon Naus, wil. En dat is leuk. In samenwerking met de gemeente ga ik alle andere wijken voorzien van live tv. Ik maak Facebook live, vergelijkbaar met live tv, en dat is hartstikke hot. Alles wat ik doe, heb ik zelf bedacht.”

Keihard knokken

“Wat betreft mijn carrière, ik heb het hoogste wat ik kon halen behaald. Sommige dingen overkomen ons en daar moet je je bij neerleggen. Dat is best wel eens lastig. Maar ik blijf keihard knokken en kom er uiteindelijk weer bovenop.”

Voor jezelf

“Blijf dicht bij jezelf, doe iets wat je graag doet en dan kun je een tegenslag veel beter aan. Als je ergens in je carrière of in je leven een afslag tegenkomt, en je mag kiezen voor jezelf, kies dan voor jezelf. Ik ben helemaal niets veranderd, ietsjes zakelijker misschien. Iedere dag droom en verzin ik, creëer ik. Heerlijk! Daarom, geniet iedere dag van de kleinste dingen. Als de zon schijnt, ga een of twee minuten in de zon staan. Als je aan het eten bent, geniet van iedere hap, maak gebruik van je smaakpapillen. Als je een slokje neemt van een biertje of een drankje, geniet daarvan. Je hebt een gave, je moet het voor jezelf doen en niet voor een ander, je bent hier voor jezelf!”

Sieba Nueel

Blijf jezelf ontwikkelen!

Succesverhaal van Sieba Nueel:

Ze is gevlucht uit Irak, omdat daar de situatie voor christenen heel bedreigend was. Nu voelen zij en haar gezin zich veilig. In Bagdad werkte ze onder meer als privélerares. In Nederland wil ze graag werken met kinderen tot en met 4 jaar. Ze kijkt vooruit en maakt gebruik van de mogelijkheden die ze krijgt om haar talenten te ontplooiën.

Bagdad

“Mijn naam is Sieba Nueel, ik ben 46 jaar en kom uit Irak. Ik ben bachelor in de Engelse literatuur en in Bagdad heb ik gedurende 10 jaar af en toe gewerkt als privélerares voor kinderen, maar ook als vertaler en als bankmedewerkster.”

Vlucht uit Irak

“Zes jaar geleden ben ik door de moeilijke situatie in Irak, als vluchteling, alleen naar Nederland gekomen. Zes maanden later kwamen mijn man en kinderen mij tegemoet. In Irak was de situatie heel bedreigend voor ons christenen en voor vrouwen heel erg gevaarlijk. Nu voelen wij ons als gezin heel veilig in Nederland.”

Wennen

“Ik heb sinds zes jaar een bijstandsuitkering. Ik werd vorig jaar door de gemeente uitgenodigd om naar de Participatiefabriek te gaan en ik ben nu het hele traject aan het volgen. Eenmaal bij de Participatiefabriek moest ik eerst wel wennen. Ik ben niet zo jong meer, dus had ik echt een flink duwtje in de rug nodig. Omdat ik heel erg leergierig ben, heb ik gemerkt dat bij de Participatiefabriek vrijwilligerswerk veel professioneler is opgezet dan ergens anders, waar ik ook vrijwillig bezig ben geweest.”

Droom

“Met kinderen werken is altijd mijn droom geweest. Het lijkt mij geweldig en leuk om vooral met kinderen in de leeftijd van 0 t/m 4 jaar te gaan werken. Ik heb hier al ervaring mee en nu, met de fantastische hulp van de Participatiefabriek, heb ik niet alleen een stageplek bij een kinderopvang gevonden, maar ga ik hiernaast ook een taal cursus Nederlands, en via het ROC, de opleiding SPW volgen. Omdat ik zoveel heb geleerd, voel ik mij geen buitenlander meer in Nederland.”

Vooruitkijken

“Ik wil altijd iets nieuws ontdekken, leren en vooruitkijken! De gemeente en de Participatiefabriek geven mij de mogelijkheid mijn talenten te ontplooiën!”

Guida van der Valk

Talenten getoond, met kansen beloond

Mijn naam is Guida van der Valk. Mijn eigen succesverhaal begon 53 jaar geleden, toen ben ik in Pinhel te Portugal geboren. 29 jaar geleden ben ik door de liefde in Nederland komen wonen. Nu, ben ik de trotse moeder van mijn prachtige 12-jarige zoon.

“Talenten getoond, met kansen beloond”

Tijdens de moeilijkste periode in mijn leven werd ik door de projectleider van de Participatiefabriek uitgedaagd om een opdracht te realiseren: deelnemers interviewen die vanuit de Participatiefabriek talenten hebben getoond en hun kansen hebben gepakt. Dit was het begin van een heel plezierig persoonlijk project en heeft geresulteerd in de optekening van openhartige en inspirerende verhalen van 45-plussers die op de arbeidsmarkt weer hun waardevolle bijdrage leveren.

Ontroerd

Ontroerd en geïnspireerd door deze mooie succesverhalen kan ik zeggen dat ik ook mijzelf aan het herontdekken ben. Ik wens u heel veel plezier met het lezen van deze bijzondere verhalen, welke zijn gebundeld in dit prachtige online magazine. Uit het diepst van mijn hart bedank ik alle deelnemers voor hun openhartige verhalen, en in het bijzonder de Participatiefabriek die zoveel dromen waar heeft gemaakt en blijft maken!

Guida van der Valk,

deelnemer Participatiefabriek

auteur online magazine Participatiefabriek

Slotwoord:

*“Geen werk hebben maakt
meer kapot dan je lief is”*

Ineke van Galen

Opvallend zijn de berichten in het nieuws dat de arbeidsmarkt aantrekt en dat het aantal beschikbare vacatures gelukkig weer toeneemt. Echter, verschillende groepen bewoners in Almere hebben het moeilijk om te re-integreren of om terug te keren in het betaalde arbeidsproces. Enerzijds gaat het dan over mensen die langdurig een bijstandsuitkering ontvangen. Anderzijds gaat het over mensen die na de economische crisis moeilijk weer aan werk komen. In dit magazine komen werkzoekende 45-plussers in beeld die het hebben ervaren om

aan de zijlijn van de maatschappij te staan. Na een periode bij de Participatiefabriek hebben zij weer perspectief op werk. Mijn wens is dat dit magazine een inspiratiebron is voor Almeerders die ook moeite hebben om terug te keren op de arbeidsmarkt.

Ineke van Galen

Projectleider Participatiefabriek

De Participatiefabriek is een werkervaringsproject van De Schoor, Welzijn in Almere. De Participatiefabriek werkt samen met de gemeente Almere en het UWV en wordt ondersteund door het Europees Sociaal Fonds (ESF).

Gemeente Almere

Dit project is mede mogelijk gemaakt door het Europees Sociaal Fonds van de Europese Unie

Colofon:

Succesverhalen van de Participatiefabriek is een uitgave van de Participatiefabriek

Fotografie: Mona Alikhah

Auteur interviews: Guida van der Valk

Hoofdredactie: Simon Hofland

Redactie: Martin Brakels

Eindredactie: Ineke van Galen, Guida van der Valk

Sponsoring: De Schoor, Gemeente Almere, UWV, Europees Sociaal Fonds (ESF)

Vormgeving: Ed van der Linden

Druk: Gemeente Almere

Aan dit magazine werkten verder mee:

(oud) deelnemers van De Participatiefabriek, Anne-Marie Geneugelijk

Gemeente Almere

Dit project is mede mogelijk
gemaakt door het Europees
Sociaal Fonds van de
Europese Unie

